

Sygn. akt II Ka 429/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariusz Sztorc (spr.)

Sędziowie: SSO Grażyna Artymiak

SSO Bożena Przysada

Protokolant: protokolant Małgorzata Dąbek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 stycznia 2016 r.

sprawy J. P. oskarżonego o przestępstwo z art. 157 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Dębicy

z dnia 15 czerwca 2015 r., sygnatura akt II K 698/14

I. **zmienia** zaskarżony wyrok w ten sposób, że przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk na podstawie art. 69 § 1 kk i 70 § 1 pkt 2 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku, warunkowo zawiesza wobec oskarżonego J. P. wykonanie orzeczonej kary grzywny na okres próby lat 2 (dwóch),

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok **utrzymuje** w mocy,

III. **zasądza** od oskarżonego J. P. na rzecz oskarżyciela prywatnego K. M. kwotę 420,00 zł (czterysta dwadzieścia złotych) tytułem udziału w postępowaniu odwoławczym pełnomocnika adwokata J. B.,

IV. **zasądza** od Skarbu Państwa na rzecz adwokat B. A. – Kancelaria Adwokacka w D. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych 60/100) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

V. **zwalnia** oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, a poniesionymi wydatkami w tym zakresie obciąża Skarb Państwa.

SSO Grażyna Artymiak SSO Mariusz Sztorc SSO Bożena Przysada

Sygn. akt II Ka 429/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Dębicy, wyrokiem z dnia 15 czerwca 2015 r., sygn. akt II K 698/14 uznał oskarżonego J. P. za winnego tego, że w dniu 13 października 2014r. w miejscowości P.-S., woj. (...) naruszył nietykalność cielesną K. M., w ten sposób, że chwycił go ręką za szyję i dusił go, przy czym czynu tego dopuścił się mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, tj. popełnienia przestępstwa z art. 217 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk i za czyn ten na mocy art. 217 § 1 kk skazał go na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych.

Na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonego do zapłaty na rzecz oskarżyciela prywatnego K. M. zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w kwocie 200 złotych.

W oparciu o przepis art. 29 ust. 1 Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. B. A. kwotę 442,80 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Na mocy art. 628 pkt 1 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela prywatnego K. M. kwotę 300 złotych tytułem poniesionych przez niego kosztów procesu.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu państwa kosztów procesu, a wydatkami obciążył Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł oskarżony J. P., jak również jego obrońca. Obaj zaskarżyli powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego.

Oskarżony J. P. podniósł rażącą niewspółmierność orzeczonej w stosunku do oskarżonego kary pozbawienia wolności.

Wywodząc powyższe wniósł o zmianę rozstrzygnięcia poprzez warunkowe umorzenie postępowania w stosunku do oskarżonego.

Obrońca zarzucił powyższemu rozstrzygnięciu rażącą surowość orzeczonej kary grzywny i zadośćuczynienia zasądzonego na rzecz oskarżyciela prywatnego i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zmniejszenie grzywny i warunkowe jej zawieszenie oraz zmniejszenie kwoty zadośćuczynienia zasądzonego na rzecz oskarżyciela prywatnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje są zasadne, o ile skutkują warunkowym zawieszeniem wykonania wymierzonej kary grzywny.

Ze względu na to, że apelacje zwrócone zostały tylko przeciwko orzeczeniu o karze zbędne stało się rozważanie prawidłowości wyroku Sądu Rejonowego w zakresie dokonanych ustaleń faktycznych i winy oskarżonego. Dla porządku powiedzieć jednak należy, iż Sąd Rejonowy ujawniony w trakcie rozprawy głównej materiał dowodowy poddał właściwej ocenie. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazał na dowody, na podstawie których dokonał ustaleń faktycznych, jak i wskazał powody, dla których odmówił wiary dowodom przeciwnym. W rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji nie dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych.

Okoliczności kształtujące wymiar kary wobec oskarżonego Sąd I instancji przedstawił w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazując, że wymierzając oskarżonemu karę kierował się przesłankami art. 53 kk, a zatem miał na uwadze stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, motywację sprawcy, sposób jego działania, jak też jego właściwości. Prawidłowo Sąd Rejonowy dokonał doboru rodzaju kary jako kara grzywny. W niewystarczającym jednak stopniu rozważył sytuację życiową oskarżonego w zakresie możliwości udźwignięcia wymierzonej kary. Sąd I instancji nie dostrzegł, że oskarżony jest osobą o ograniczonych możliwościach życiowych, co znajduje swój wyraz także w ograniczonej poczytalności w czasie popełnienia przypisanego mu czynu. Przekłada się negatywnie na możliwość zapewnienia stabilnych dochodów. Aspekt wychowawczy kary wymaga, aby ewentualność zapłaty grzywny była uzależniona od zachowania oskarżonego, który rozumiejąc naganność postępowania będącego przyczyną kary, powinien przestrzegać porządku prawnego bez nieuchronnego wykonania kary, co może nastąpić jeżeli wykonanie kary zostanie warunkowo zawieszono. Dlatego Sąd Okręgowy zmienił wyrok, stosując jako korzystniejsze przepisy kodeksu karnego obowiązujące w brzmieniu do dnia 30 czerwca 2015 roku i warunkowo zawiesił wobec oskarżonego J. P. wykonanie orzeczonej kary grzywny na okres próby lat 2.

W pozostałej części zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy, albowiem rodzaj i wysokość wymierzonej kary są niezbędne dla uświadomienia oskarżonemu konsekwencji popełnionego przestępstwa. Okoliczności czynu poprzez niebezpieczny sposób działania oskarżonego sprawiają, że stopień jego społecznej szkodliwości jest wysoki i nie

pozwała na podzielenie argumentacji apelacji o zaistnieniu wobec oskarżonego przesłanek warunkowego umorzenia postępowania.

Następstwem poniesienia przez oskarżyciela prywatnego kosztów postępowania odwoławczego wywołanego przez oskarżonego, stało się zasądzenie od oskarżonego na rzecz oskarżyciela prywatnego kosztów udziału w postępowaniu odwoławczym jego pełnomocnika.

Ze względu na to, że oskarżony posiada ograniczone źródło dochodów, Sąd Okręgowy zwolnił go od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania odwoławczego, bowiem ich uiszczenie byłoby dla oskarżonego zbyt ciężkie.

Zasądzenie kosztów za obronę z urzędu wynika z ich nieopłacenia do tej pory.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku na podstawie art. 437 § 1 kpk, 449 kpk, 456 kpk.

SSO Grażyna Artymiak SSO Mariusz Sztorc SSO Bożena Przysada